

Oppstandelsen fant ikke sted på en søndag

Oppstandelsen fant ikke sted på en søndag

Var Jesus tre døgn i graven, slik han entydig erklærte i Matteus 12:40? Kan du få det til å bli tre døgn fra solnedgang «langfredag» til soloppgang påske-søndag?

HEFTET SKAL IKKE SELGES.

Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt av
Guds Verdensvide Kirke.

Norsk utgave av
The Resurrection was NOT on Sunday

Skriftstedene i heftet er hovedsakelig
siteret fra *Norsk Bibel 88*.
© 1988 Norsk Bibel A/S

Opprinnelig tekst ved Herbert W. Armstrong (1892–1986)
© 1986, 1988, 1990 Guds Verdensvide Kirke
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

ISBN 1-55825-152-9

DET ER IDAG vanlig å anta at Jesus ble korsfestet på en fredag, og at han både oppsto fra de døde og forlot graven ved soloppgang påskesøndagsmorgen.

Få bekjennende kristne har noensinne tenkt på å sette spørsmålstegn ved eller bevise denne «langfredag/påskesøndags»-tradisjonen. Og det til tross for at Bibelen pålegger oss å prøve alt. Og du vil sannelig bli forbauset over dette beviset!

For *bevis* finnes det bare én autoritet man kan stole på, ett eneste historisk verk — Bibelen.

Det var ingen øyenvitner til oppstandelsen. Selv de såkalte «apostoliske fedre» hadde ikke noen informasjonskilde ut over den nedtegnelsen som også er tilgjengelig for oss idag — Bibelens åpenbaring. Enhver tradisjon som står i strid med Guds åpenbaring, må derfor forkastes.

Hva er så de nedtegnede fakta?

De tvilende fariseerne ba Jesus om et tegn — et overnaturlig vitnesbyrd — som bevis på at han var Messias.

Jesus svarte: «En ond og utro slekt krever tegn. Men tegn skal ikke gis den, uten profeten Jonas' tegn. For likesom Jonas var tre dager og tre netter i storfiskens buk, *slik skal Menneskesønnen være TRE DAGER OG TRE NETTER i jordens hjerte*» (Matt 12:39-40).

Tenk over den overveldende betydning av Jesu erklæring. Han sier helt entydig at det eneste tegnet — overnaturlige bevis — han ville gi den tidens onde og utro slekt som bevis på at han var Messias, var at han ville være kun tre dager og tre netter — tre døgn — i den uthugne gravhvelvingen i «jordens hjerte». De som aksepterte Jesu budskap, hadde andre vitnesbyrd i tillegg: de Jesus helbredet, døde som oppsto til nytt liv, og profetiene om Messias som gikk i oppfyllelse.

Tegnets betydning

Disse fariseerne krevde bevis. Jesus tilbød dem bare ett. Det beviset var ikke selve oppstandelsens faktum, men hvor lenge han ville hvile i graven.

Tenk på hva dette betyr! Jesus baserte sin påstand om at han var din og min Frelser, på at han skulle forbli tre døgn i graven. Hvis han forble kun tre døgn i graven, ville han gi et bevis på at han var Frelseren. Men hvis han ikke oppfylte dette tegnet, måtte den slekten forkaste ham som en be-
drager!

Ikke til å undres over at Satan har fått vantro mennesker til å spotte historien om Jonas og «hvalen»! Intet under at djevelen har fått i stand en tradisjon som *fornekter* Jesus som Messias!

Dette eneste overnaturlige bevis som Jesus ga den lite troende slekten på at han var Messias, har i høy grad vært kommentatorer og kritikere til besvær. Deres forsøk på å bortforklare dette beviset på Kristi guddommelighet er lite troverdige. For de *må* bortforklare dette, ellers faller deres «langfredag/påskesøndags»-tradisjon sammen.

En bibelkommentator sier: «Vi vet selvfølgelig at Jesus faktisk bare var i graven halvt så lenge som han tenkte han skulle være der!» Noen skriftutleggere trekker i den grad veksler på vår godtroenhet at de vil ha oss til å tro at «på gresk, det sprog som Det nye testamente ble skrevet på, betyr uttrykket 'tre dager og tre netter' tre *perioder* av enten dag eller natt».

De sier at Jesus ble begravet like før solnedgang fredag, og at han oppsto igjen fra de døde ved soloppgang søndag morgen — to netter og en dag senere.

Bibelens definisjon

Men Bibelens definisjon på varigheten av «netter og dager» er enkel.

Mange av disse samme bibelkritikere innrømmer at på hebraisk, som Jonas' bok ble skrevet på, betyr uttrykket «tre dager og tre netter» en periode på 72 timer — tre 12-timers dager og tre 12-timers netter.

Legg merke til Jonas 2:1: «Og Jonas var *tre dager og tre netter* i fiskens buk.» Dette, innrømmer mange, var en periode på 72 timer. Og Jesus sa helt klart at LIKESOM Jonas var tre døgn i storfiskens buk, ville han være den samme tidslengde i graven.

Likesom Jonas var i dødsrikets eller gravens dyp (Jon 2:3) i 72 timer, for så overnaturlig å bli utfridd av Gud ved at han ble spydd opp, slik at han kunne bli en frelser for Ninives befolkning idet han forkynte advarselen til dem, skulle Jesus være 72 timer i sin grav for så å stige ut av graven for å bli verdens frelser.

Visste Jesus hvor mange timer det var i en «dag» og en «natt»? Jesus svarte: «Er det ikke tolv timer i en dag? . . . Men den som vandrer om natten, han snubler» (Joh 11:9-10).

Hvordan bruker Bibelen uttrykket «den tredje dag»? Vers etter vers forteller oss at Jesus oppsto fra de døde den tredje dag. Legg merke til hvordan Bibelen definerer tiden som skal til for å fullbyrde «den tredje dag».

I 1 Mosebok 1:4 skilte Gud «lyset fra mørket. Gud kalte lyset dag, mørket kalte han natt. Og det ble aften [mørke], og det ble morgen [lys], første dag . . . Og det ble aften [mørke], og det ble morgen [lys], andre dagen . . . Og det ble aften [nå tre perioder med mørke, kalt natt — tre netter], og det ble morgen [nå tre perioder med lys, kalt dag — tre dager], tredje dagen» (1 Mos 1:4-13).

Her har vi den eneste definisjon i Bibelen som forklarer og regner opp den tidslengden som medgår i uttrykket «den tredje dag». Det inkluderer tre mørke perioder kalt «natt» og tre lyse perioder kalt «dag» — tre dager og tre netter. Og Jesus sa at hver periode inneholder tolv timer — altså 72 timer i alt.

Det burde være definitivt!

Hva er galt?

Hva er galt med disse klare og enkle ordene fra Jesus? Hvordan vet disse vise og kloke teologene at Jesus ble korsfestet «langfredag» og at han oppsto på «påskesøndag»?

Det enkle svar er at de ikke vet det — for det er ikke sant! Det er bare en tradisjon, en tradisjon som vi er blitt opplært i fra barnsben av og skjødesløst har tatt for gitt! Jesus advarer mot å gjøre «Guds ord ugyldig med de forskrifter [tradisjonene] dere har gitt videre» (Mark 7:13).

Vi har gransket to vitneprov i Skriften, i Matteus og i Jonas, som begge fastslår at Jesu legeme forble i den graven som Josef av Arimatea lukket, i tre døgn, noe som Skriften klart definerer som 72 timer. La oss så se på fire andre vitneprov fra Bibelen.

Markus 8:31: «Og han begynte å lære dem at Menneskesønnen skulle lide meget og bli forkastet av de eldste, av yppersteprestene og de skriftlærde, at han skulle bli slått i hjel, og han skulle oppstå etter tre dager.»

Hvis Jesus var blitt drept en fredag og så var blitt oppvekket fra de døde *etter én dag*, ville oppstandelsen ha funnet sted sent lørdag ettermiddag. Hvis han var blitt oppvekket etter to dager, ville oppstandelsen ha funnet sted sent søndag ettermiddag, og hvis etter tre dager, ville den ha funnet sted sent mandag ettermiddag!

Studer dette skriftstedet nøye. Du kan ikke ut fra noen som helst regnemåte få det til å bli mindre enn hele 72 timer — tre døgn — ved en oppstandelse fra de døde som fant sted tre dager *etter* korsfestelsen.

Og hvis Jesus bare var i graven fra solnedgang fredag til soloppgang søndag, da må også dette skriftstedet rives ut av Bibelen om man ikke skal forkaste det tegnet Jesus Kristus ga!

Legg så merke til Markus 9:31. «...de skal slå ham i hjel, og når han er ihjelslått, skal han oppstå *tre dager etter*», altså igjen minimum 72 timer senere. Dette kan ikke være fra solnedgang fredag aften til soloppgang søndag morgen, siden dét bare utgjør 36 timer, noe som bringer oss til midt i *annen* dag etter hans død.

I Matteus 27:63 blir Jesus sitert slik: «Etter tre dager skal

jeg oppstå!» Igjen kan ikke dette på noen mulig måte bli mindre enn 72 hele timer.

Og i Johannes 2:19, 21: «Jesus svarte og sa til dem: Bryt dette tempel ned, så skal jeg gjenreise det på tre dager... Men han talte om sitt legemes tempel.» For at Jesus kunne bli oppvekket fra de døde på tre dager etter at han ble brutt ned, dvs korsfestet, kunne det høyst ha gått 72 timer. Jesus ble følgelig oppvekket fra de døde nøyaktig 72 timer etter at han ble drept, og som det klart fremgår av Matteus 12:39–40, forlot han også graven 72 timer etter at han ble begravet og graven ble lukket (Mark 15:43–46).

Hvis vi altså skal godta alle disse vitnesbyrdene fra Bibelen, må vi slutte at Jesus var i graven i nøyaktig tre dager og tre netter — tre hele 24-timers døgn — 72 timer. Hvis ikke, må det eneste tegnet — det eneste overnaturlige bevis — som han ga den slekten, ha slått feil.

Tidspunktet på dagen da Jesus forlot graven

Legg nu merke til følgende kjensgjerning: For å være tre døgn — 72 timer — i graven, måtte vår Herre forlate den på nøyaktig samme tid på døgnet som da han ble begravet og hvelvingen lukket.

La oss innse dette høyst avgjørende faktum.

Hvis vi kan fastslå når på døgnet det var Jesus ble begravet, vil vi ha konstatert når på døgnet han steg ut av graven. Dersom begravelsen f eks fant sted ved soloppgang, så må Jesus likeledes ha forlatt graven ved soloppgang tre døgn senere om liket skulle forbli i den lukkede graven i tre døgn. Hvis begravelsen fant sted midt på dagen, da må han ha forlatt graven midt på dagen. Og hvis begravelsen fant sted ved solnedgang, må han ha forlatt graven ved solnedgang, tre døgn senere.

Korsfestelsesdagen ble kalt «[for]beredelsesdagen» eller dagen før «sabbaten» (Matt 27:62; Mark 15:42; Luk 23:54). På linje med alle andre dager endte den ifølge Bibelens tidsregning «om kvelden» (3 Mos 23:32).

Jesus ropte ut like etter «den niende time», eller klokken tre om ettermiddagen (Matt 27:46–50; Mark 15:34–37; Luk 23:44–46). Likevel ble Jesus lagt i hvelvingen omtrent da denne dagen var over — like før solnedgang (Matt 27:57–60).

Johannes 19:42 tilføyer: «Der la de da Jesus, fordi det var jødernes beredelsesdag.» Etter lovene som jødene holder, må alle lik som henger på et tre, være begravet før en ny dag begynner (se 5 Mos 21:23 og Jos 8:29). Derfor ble Jesus gravlagt samme dag som han døde. Han døde litt etter kl 15.

Legg derfor nøye merke til at Kristi legeme ble begravet om kvelden på slutten av dagen! Det ble gjort lenge etter kl 15, slik disse skriftstedene viser.

Og siden Kristus forlot graven på samme tid på døgnet, tre døgn senere, forlot han graven, ikke ved soloppgang, men om kvelden på slutten av dagen. Hvor forbløffende denne kjensgjerning enn er, så er den en klar bibelsk sannhet!

Hvis Jesus forlot graven på noe annet tidspunkt på døgnet, kunne han ikke ha vært tre døgn i graven. Hvis han oppsto på noe annet tidspunkt, beviste han ikke for den onde slekten, med det eneste tegnet han ga, at han var den sanne Messias, Sønn av vår levende Skaper. Enten oppsto han om kvelden når dagen var omme, eller så er han ikke Kristus! Han satset sin påstand på dette, det eneste tegnet.

En hevdvunnen tradisjon må altså knuses.

Hvilken sabbat fulgte etter korsfestelsen?

Nå kommer vi til en innvending som noen kanskje vil stille, men som dog er selve hovedpoenget som beviser denne sannheten. Du har kanskje lagt merke til at Skriften sier at dagen etter korsfestelsen var en sabbat. Derfor har folk i århundrer blindt antatt at korsfestelsen fant sted på en fredag.

Nå har vi fra alle fire evangeliene vist at korsfestelsesdagen ble kalt «forberedelsesdagen». Forberedelsesdagen før sabbaten. Men før hvilken sabbat?

Johannes' evangelium gir det utvetydige svaret: «Det var beredelsesdagen i påsken» (Joh 19:14). Og, «for denne sabbat var stor» (Joh 19:31). (Se også Joh 18:28.)

Hva er egentlig en «stor» sabbat? Spør en hvilken som helst jøde, så vil han fortelle deg at det er en av de årlige helligdagene eller høytidsdagene. Israelittene ble pålagt å holde syv slike høytidsdager hvert år, og hver av dem ble kalt en sabbat eller hviledag! Arssabbater faller på visse bestemte datoer i året og derfor på forskjellige ukedager fra det ene året

til det neste, akkurat som de romerske helligdagene som holdes idag.

Om du merker deg følgende skriftsteder, vil du se at disse årlige helligdagene alle ble kalt sabbatsdager, eller hviledager: 3 Mos 16:31; 23:24, 26–32, 39.

Legg merke til Matteus 26:2: «Dere vet at om to dager er det påske, og da skal Menneskesønnen overgis til å bli korsfestet.» Og hvis du leser hele dette kapitlet igjennom, vil du se at Jesus ble korsfestet *på påskedagen!*

Og hva var påsken? I 2 Mosebok 12 vil du finne historien om den opprinnelige påsken. Israels barn slaktet lammet og strøk blodet på dørstolpene og dørbjelken til sine hus, og hvert hus hvor de hadde strøket på blodet, gikk dødsengelen forbi og sparte beboerne for døden. (*Påske* betyr «forbigang».) Like etter påsken var det en hellig sammenkomst eller års-sabbat.

Legg merke til datoene: «I den første måneden, på den *fjortende* dagen i måneden, er det PÅSKE for Herren. Og på den *femtende* dagen i samme måneden er det HØYTID» (4 Mos 28:16–17).

Påskelammet, som hvert år ble slaktet den 14. i den første måned, som ble kalt «aviv», var et symbol på Kristus, Guds Lam, som tar vekk verdens synd. Kristus er vårt påskelam som er ofret for oss (1 Kor 5:7).

Jesus ble drept på nøyaktig samme tid på dagen som påskelammet hvert år ble slaktet på. Han ble korsfestet 14 aviv, den første måned i det hebraiske året. Og denne dagen, *påskedagen*, var dagen før — forberedelsesdagen for — *høytidsdagen*, dvs den årlige store sabbatsdagen, som falt på 15 aviv. Denne sabbaten inntreffer på forskjellige dager i uken. Ofte forekommer den, og blir selv idag holdt, på en torsdag. Denne «store» sabbaten falt eller vil falle, på en torsdag i 1982, 1986, 1989, 1996 og i år 2000.

Og den hebraiske kalender viser at i år 31, det året da Jesus ble korsfestet, falt 14 aviv, påskedagen, dagen for Jesu korsfestelse, på 25 april, som var en *onsdag*, og årssabbaten var på *torsdagen*. Det var denne sabbaten som nærmet seg da Josef fra Arimatea skyndte seg å begrave Jesu legeme onsdag kveld (se Luk 23:52–54). Det var to forskjellige sabbater den uken!

På hvilken ukedag falt så oppstandelsesdagen, den dagen Jesus oppsto fra de døde?

De første som besøkte graven, Maria Magdalena og hennes ledsagere, kom til graven på den første dag i uken (søndag), svært tidlig mens det ennå var mørkt, da solen begynte å stå opp, i gryningen (Mark 16:2; Luk 24:1; Joh 20:1).

Her har vi altså skriftstedene som folk flest har antatt erklærer at oppstandelsen fant sted ved soloppgang søndag morgen. Men de sier slett ikke det!

Da kvinnene kom frem, var gravhvelvingen allerede åpen! På det tidspunktet søndag morgen, mens det fortsatt var mørkt, var Jesus ikke der! Legg merke til hva engelen sier: «Han er oppstått, han er ikke her!» (se Mark 16:6; Luk 24:6; Matt 28:5-6).

Jesus var *allerede* oppvekket fra de døde og hadde *allerede forlatt* graven ved soloppgang søndag morgen! Selvfølgelig hadde han det. Den oppstandne Jesus forlot graven kvelden før!

Og da vi vet at Kristus døde sent onsdag ettermiddag, og at oppstandelsen fra de døde fant sted på samme tid på dagen tre døgn senere, så vet vi nå at Kristi oppstandelse fra de døde skjedde sent lørdag ettermiddag.

Det var sent denne sabbatsdagen, før den første dag i uken begynte, at Jesus oppsto fra de døde, slik han i Johannes 2:19 sa han ville gjøre. Oppstandelsen fra de døde fant altså slett ikke sted på søndag i det hele tatt, men om ettermiddagen på sabbaten!

Og Jesus forlot den forseglede hvelvingen lørdag kveld idet dagen endte, tre døgn etter at han ble begravet.

Fullbyrdet Kristus sitt tegn?

Nå er alt dette basert på den antagelsen at Jesus faktisk fullbyrdet sitt eneste tegn, nemlig at han skulle være tre døgn i graven. Hele vårt bevis er basert på det Jesus påsto før han ble korsfestet. Men noen av bibelkritikerne og de teologiske doktorer forteller oss at Jesus tok feil — at han bare var i gravhvelvingen halvt så lenge som han ventet å være der. La oss få beviser på om han virkelig tilbragte nøyaktig det antall timer i graven som han sa han ville gjøre.

Legg i Matteus 28:6 merke til at Herrens engel gir følgende vitnesbyrd, som vi nå presenterer som bevis: «Han er ikke her, han er oppstått, *slik som han sa.*» Og han oppsto visseilig ikke fra graven slik som han sa, med mindre han ble oppvekket fra de døde og forlot graven på de nøyaktige tidspunktene han hadde angitt! Vi har derfor beviset fra Herrens engel, gjengitt i Guds hellige Ord, på at Jesus faktisk oppfylte sitt tegn. Han var tre døgn i jordens hjerte. Han oppsto faktisk fra de døde lørdag kveld, idet den nye dagen begynte, og ikke søndag morgen.

Et annet bevis på at Kristus var i graven hele den tiden han forventet å være der, finnes i 1 Korinter 15:3-4: «For jeg overgav dere blant de første ting det som jeg selv mottok: At Kristus døde for våre synder *etter Skriftene*, og at han ble begravet, og at han oppstod på den tredje dag *etter Skriftene.*»

Hans død og begravelse var *etter* skriftene — ikke i motsetning til dem.

Tredje dag etter hans korsfestelse og begravelse onsdag var sabbaten. Tre hele døgn i graven endte lørdag kveld, ikke søndag morgen.

Hvilken dag fant korsfestelsen sted?

Jesus ble korsfestet en onsdag, den midterste dag i uken. Han døde like etter kl 15 den eftermiddagen og ble fjernet fra korset eller staken og begravet onsdag kveld.

Tell så de tre dagene og de tre nettene. Jesu legeme var i graven onsdag, torsdag og fredag natt — tre netter. Det var også der gjennom dagslysdelen av torsdag, fredag og lørdag — tre dager. Han forlot graven lørdagskvelden, på samme tid på døgnnet som Josef av Arimatea hadde begravet ham og forseglet graven på.

Det er verd å legge merke til at Jesus i Daniels profeti om «de sytti ukene» (Dan 9:24-27) skulle utryddes «midt i uken». Riktignok anvender denne profetien prinsippet med en dag for et år, slik at denne 70. uken ble til syv faktiske år, hvor Kristus ble «utryddet» etter tre og et halvt års forkynnelse, slik det også skjedde. Men det er likevel verd å merke seg at han endte sine dager på den midterste dagen i en bokstavelig uke.

Oppriktige innvendinger gransket

Noen har sikkert lagt merke til Markus 16:9 og trodd at dette skriftstedet sier at oppstandelsen fant sted på en søndag. Men et nøyere studium viser at det slett ikke sier det. Uttrykket «var oppstått» står i perfektum.

Hva var Jesu situasjon tidlig den første dag i uken? Står det at han «var i ferd med å oppstå», eller at han «oppsto» fra graven?

Nei, tidlig den første dag i uken, da Jesus viste seg for Maria Magdalena, var han allerede oppstått. Selvsagt var han det! Han ble oppvekket fra de døde ved Guds kraft sent lørdag ettermiddag. Derefter foldet han sammen det kledet som hadde dekket hans ansikt mens han var død (Joh 20:7) og la det separat til side. Så forlot han den forseglede graven. Dette skjedde foregående kveld, så søndag morgen var han naturligvis oppstått.

Umiddelbart kan det virke som at verset motsier dette, siden «tidlig den første dag i uken» virker som et innskudd som forklarer når Jesus oppsto. Problemet skyldes en direkte feiloversettelse. Den opprinnelige greske tekst har nemlig ingen tegnsetning. Kommaene er følgelig tilføyd av oversetterne.

Når vi er klar over dette, kan vi se at det burde ha stått: «Etter at Jesus var oppstått [sent lørdag ettermiddag], viste han seg tidlig den første dag i uken først for Maria Magdalena . . .» Dermed blir skriftstedet helt i harmoni med de bevisene vi allerede har sett. Verset motsier m a o på ingen måte de andre skriftstedene vi har sett på.

Et annet skriftsted som kanskje kan forvirre, er Lukas 24:21: « . . . Og nå er det alt tredje dagen siden disse ting skjedde.» «Disse ting» omfatter alle begivenhetene omkring korsfestelsen — at Jesus ble tatt til fange, overlevert til doms, selve korsfestelsen og endelig forseglingen og utplasseringen av vaktene ved graven dagen etter, altså torsdag.

Studer versene 18–20 som forteller om «disse ting», og også Matteus 27:62–66. «Disse ting» var ikke fullbyrdet før vaktene ble satt ut torsdag. Og skriftstedet viser at søndag var tredje dag etter at dette var gjort. Søndag var jo virkelig tredje dag etter torsdagen. Men det var ikke tredje dag fra

fredagen, så dette verset kan ikke bevise en fredagskorsfestelse.

Det er enda et siste bevis som slår fast denne sannheten. Et avgjørende skriftsted som beviser at det var *to* sabbater denne uken, er blitt tåkelagt i nesten samtlige oversettelser.

Ifølge Markus 15:47 ble Maria Magdalena og hennes ledsagere igjen ved graven for å se hvor Josef fra Arimatea la Jesu legeme idet dagen gikk mot sin slutt. Fra Markus 16:1 får vi vite at Maria Magdalena og de som var med henne, kjøpte velluktende urter til å salve Jesu legeme med, først etter at denne sabbaten var over. De kunne ikke tilberede dem før etter at de hadde gjort dette. Men likevel, etter at de hadde tilberedt urtene, hvilte de på sabbaten etter lovens bud (Luk 23:56)!

Studer disse to versene nøye.

Det finnes bare én mulig forklaring: Etter den årlige store sabbaten, høytidsdagen i de usyrede brøds dager (en torsdag) kjøpte disse kvinnene urter og tilberedte dem på fredagen. Så hvilte de på ukesabbaten, lørdag, i henhold til budet (sammenlign Luk 23:56 med 2 Mos 20:8-11).

En sammenligning mellom disse to versene beviser at det må ha vært *to* sabbater denne uken, med en dag imellom. Ellers motsier disse versene hverandre.

For flere historiske bevis angående disse begivenhetene bør du skrive etter heftet *Korsfestelsen fant ikke sted på en fredag*. Og for bevis på den hedenske opprinnelsen til slike høytider som julen som er blitt dyrket så lenge, bør du skrive etter vårt gratishefte *Sannheten om julen*.

Den sjokkerende sannhet er at du intet sted i Bibelen kan finne dekning for slike høytider som jul eller langfredag og påskesøndag. Det er på tide at vi oppdager *kilden* til vår religiøse tro og finner ut om vi bør holde slike dager eller ikke.

Hvorfor ble vi født?

“Jeg vil si at det menneske i sannhet må ha en blind sjel som ikke kan se at en stor hensikt, en bevisst formgiving, er under utarbeidelse her nede.”

— Winston Churchill

Til De forente staters
Kongress
26. desember 1941

Churchill forstod at menneskenes blod, svette og tårer ikke er forgjeves. Det var ikke meningen at livet skulle være formålsløst, det var ment som en rik og givende opplevelse. Fra fødselen er hvert menneske i besittelse av et utrolig potensial, som få utvikler eller til og med er klar over. Det synes ikke å være noen samstemmighet om hva mennesket er eller hvorfor det eksisterer, hvis det i det hele tatt er noen mening. Det er et formål med livet som vitenskapen ikke har oppdaget og religionene ikke har forklart. Det finnes universelle formål som fører til overstrømmende liv og lykke i en frustrert verden. Du kan få ditt gratis eksemplar av *Hvorfor ble vi født?* (også på dansk) ved å sende din forespørsel til vår adresse nærmest deg. Se adresselisten *bak i boken*.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Box 5380, S-102 46 Stockholm

Finland: The Plain Truth, Box 603, SF-00101 Helsingfors

Storbritannia: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris Cédex 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 270, I-24100 Bergamo

Nederland: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F.

Sydamerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia og Sydøstasia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

Ny-Zealand og Stillehavsoyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, Ny-Zealand

Afrika: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

USA: Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Vennligst vedlegg en adresselapp fra et nummer av Den Enkle Sannhet med all korrespondanse om du er abonnent.

HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE KIRKE I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra kirkens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretaket med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

